

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 30.4.2013
Čj. **1022/2012-OD-SPZ/2**

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. L. K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spisy – Obv.S pro Prahu 6 sp.zn. 16 Nt 1946/2012, Obv.S pro Prahu 5 sp.zn. 30 T 160/2006 a 29 T 4/2008, OS Praha-východ sp.zn. 1 T 157/2010, Obv.S pro Prahu 2 sp.zn. 9 T 289/2011, MS v Praze 45 T 2/2005

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného L. K.,
stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3.10.2012 sp.zn. 16 Nt 1946/2012, kterým byl podle § 320 odst. 3 trestního řádu určen společný způsob výkonu trestů, které byly uloženy obviněnému L. K., tak, že obviněný vykoná tresty, které mu byly uloženy: Okresním soudem Praha-východ, sp.zn.: 1 T 157/2010 ze dne 30.9.2010, Obvodním soudem pro Prahu 5, sp.zn.: 30 T 160/2006 ze dne 12.10.2006, Obvodním soudem pro Prahu 5, sp.zn.: 29 T 4/2008 ze dne 23.4.2008, Městským soudem v Praze, sp.zn.: 45 T 2/2005 ze dne 2.3.2005 a Obvodním soudem pro Prahu 2, sp.zn. 9 T 289/2011 ze dne 22.8.2012, ve věznicí s ostrahou.

Na základě nesprávného poučení podal obviněný L. K. do výše citovaného usnesení stížnost, o které rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 20.11.2012 sp.zn. 6 To 540/2012 tak, že stížnost obviněného podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu pro nepřipustnost zamítl.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3.10.2012 sp.zn. 16 Nt 1946/2012, jehož právní moc byla chybně vyznačena dnem 20.11.2012, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 9 a § 320 odst. 3 tr. řádu v neprospěch obviněného L. K.

Podle § 2 odst. 9 tr. řádu v trestním řízení před soudem rozhoduje senát nebo samosoudce, předseda senátu nebo samosoudce rozhodují sami jen tam, kde to zákon výslovně stanoví.

Podle § 320 odst. 3 tr. řádu, je-li u trestů odnětí svobody postupně uložených stanoven různý způsob výkonu trestu, určí společný způsob výkonu postupně uložených trestů soud, v jehož obvodu se trest vykonává.

Obvodní soud pro Prahu 6 své rozhodnutí ze dne 3.10.2012 sp.zn. 16 Nt 1946/2012 odůvodnil tím, že obviněný vykonává ve Věznici Praha 6 – Ruzyně celkem pět postupně uložených trestů, z nichž dva tresty uložené prvními rozhodnutími uvedenými ve výše citovaném usnesení mu byly nařízeny do věznice s ostrahou, pro další dva tresty byl zařazen do věznice s dohledem a pro výkon posledního trestu, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ve věci sp.zn. 9 T 289/2011, byl zařazen do věznice s dozorem. Soud pak podle § 320 odst. 3 tr. řádu rozhodl, že obviněný vykoná veškeré postupně uložené tresty ve věznici s ostrahou, ve které je současně zařazen.

Vzhledem k tomu, že obviněný byl Obvodním soudem pro Prahu 6 chybně poučen, že proti usnesení je přípustná stížnost, obviněný tuto ve stanovené lhůtě podal s tím, že se opět domáhal zařazení pro všechny vykonávané tresty do věznice s dozorem.

Městský soud v Praze jako soud stížnostní přezkoumal v souladu s ustanovením § 147 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu správnost napadeného výroku, jakož i řízení, které mu předcházelo, a i když dospěl k závěru že napadené usnesení je formálně i věcně nesprávné, nezbylo mu nic jiného, než stížnost obviněného zamítnout, neboť do usnesení dle § 320 odst. 3 tr. řádu není stížnost přípustná.

Stížnostní soud v odůvodnění svého rozhodnutí ve vztahu k pochybení Obvodního soudu pro Prahu 6 správně poukázal na soudní rozhodnutí B 3/1977-134, z něhož vyplývá, že k rozhodnutí ve smyslu § 320 odst. 3 tr. řádu je věcně příslušný okresní soud, jestliže všechny tresty, o jejichž společném výkonu má být rozhodnuto, uložil v prvním stupni okresní soud. Jestliže jeden z těchto trestů byl v prvním stupni uložen krajským soudem, rozhodne krajský soud. Podle stejného hlediska se postupuje při určení, zda o společném výkonu trestu má rozhodnout senát nebo samosoudce. Rozhoduje-li soud o společném výkonu postupně uložených trestů odnětí svobody podle § 320 odst. 3 tr. řádu, činí tak v neveřejném zasedání a proti takovému rozhodnutí není stížnost přípustná.

Ze spisového materiálu a z výše uvedené je zřejmé, že Obvodní soud pro Prahu 6 nebyl příslušný k rozhodnutí o společném způsobu výkonu postupně uložených trestů podle § 320 odst. 3 tr. řádu, neboť jeden z trestů byl obviněnému uložen Městským soudem v Praze v pozici krajského soudu jako soudu I. stupně. O ujednocení trestů měl tedy správně rozhodnout krajský soud – v tomto případě Městský soud v Praze, navíc ve věci rozhodovala pouze předsedkyně senátu, ačkoli rozhodovat měl senát v neveřejném zasedání. S ohledem na rozhodnutí č. 37/1981 je také sporné, zda měl soud rozhodovat ve smyslu § 320 odst. 3 tr. řádu i o trestu odnětí svobody z rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 30.9.2010 sp.zn. 1 T 157/2010, který již byl v době rozhodování Obvodního soudu pro Prahu 6 vykonán.

Ve věci o určení společného způsobu výkonu trestů, které byly obviněnému L. K. postupně uloženy, tedy rozhodoval věcně nepřislušný soud v nesprávném složení.

Navrhují proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3.10.2012 sp.zn. 16 Nt 1946/2012 byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 9 a § 320 odst. 3 tr. řádu v neprospěch obviněného L. K.
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3.10.2012 sp.zn. 16 Nt 1946/2012 zrušil, případně zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
- 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 21/2013](#)